

Konventionens Bestemmelse, ja, maaske vi maa finde os i den alligevel, men vi gøre det rigtignok med dyb Beklagelse, og vi synes, det er urigtigt, at der skal være særegne Forhold der til Stede. Hvis det var rigtigt, at denne Bestemmelse om, at de bornholmske Fiskere ogsaa maatte gaa til Simbritshamn og Falsterbo ved den svenske Kyst havde nogen Betydning, vilde det være en anden Sag, men Forholdet er det, at der saa godt som aldrig kommer nogen bornholmsk Fiskere derover, og derfor har denne Bestemmelse aldeles ingen Betydning for Bornholm. Ellers ere jo Bestemmelserne her i Loven, hvad der allerede er antydet af min ærede Kollega fra Bornholm (Wlem), til Gavn for Bornholmerne, og det maa påskønnes. Det er kun denne Bestemmelse, jeg vil anfæ over. Jeg har allerede tidligere paatakt, at den Kontrol, som der har været drevet med Fiskerne ved Bornholm ikke har været tilfredsstillende. Nu ser jeg, at der her kommer en Bestemmelse ind, hvorved det bliver Regeringen alene, der kommer til at bestemme, hvilken Kontrol der skal føres. Der kan naturligvis fra Regeringens Side træffes Foranstaltninger, som kunne være fuldt betryggende, det vil jeg ikke nægte, men jeg vil henstille, om det ikke vilde være rigtigt, at disse Kontrolbestemmelser bleve nærmere præciserede i Loven, saaledes at vi fik lidt at vide om, hvorledes denne Sag skulde ordnes, og ogsaa, at vi fik lidt at vide om, hvad det skulde koste o. s. v. Jeg vil henstille til den ærede Indenrigsminister at tage under Overvejelse, om det ikke var muligt enten at frigøre Bornholmerne for den Ulempe, der her truer dem, eller om det ikke skulde være andre Midler, hvorved der kunde raades Bod paa de Tab, de derved ville komme til at lide.

**J. Sage:** Som den højtærede Minister bemærkede, er det jo forbundet med nogen Ulempe at gøre Forandring i saadanne Traktater, men saafremt Forandringen er i begge Parter's Interesse, kan det dog ikke antages, at uoverstigelige Vanskeligheder skulle lægges sig i Vejen derfor. Over for den sidste ærede Tale vil jeg bemærke, at Bornholmerne vistnok have faaet Forstud paa Erstatning under forskellig Form for de Gener, de kunne komme til at lide ved de svenske Fiskere. Det er altid ubølgigt, naar der skal bringes Ofre, men man maa dog ikke glemme, som jeg ogsaa bemærkede før, at ogsaa Svenskerne bringe Ofre. Det er ikke saaledes at forstaa, at det er lige fordelagtigt for Svenskerne ogsaa i Øresund og Kattegat at have denne Gensidighed. I Øresundet er det hovedsagelig

til Fordel for de danske Fiskere. Svenskerne kunne der lettere undvære Gensidigheden end vi paa vor Side, og det gaar dog ikke an at udstykke denne Gensidighed i forskellige Smaadele saaledes, at vi kun forbeholde os dem, der ere fordelagtige for os, og ikke dem, hvorved vi kunne lide noget Tab: Det Tab, som Bornholmerne ville lide derved, er vist i alt Fald ikke saa stort som de kontante Goder, som allerede fra Statskassens Side ere blevne ydede dem ved Bevillinger i den ene eller anden Stikkelse. Der er vel for Resten ingen, der ikke vil hde Bornholmerne al mulig Retfærdighed, men man maa dog vist paa Forhaand opgive at tænke paa en Forandring i denne Bestemmelse.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

**C. Ravn:** Da dette Forslag naturligvis maa behandles i Forening med det andet Forslag, som ligger for, om Fiskeriet i Danmark, tillader jeg mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Ovennævnte Forslag af C. Ravn om Nedsættelse af et Udvalg paa 15 Medlemmer vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Æneste Behandling af Indstillinger fra Udvalget for Andragender angaaende de samme tilstillede Andragender.

(Udvalgets Betæntning og Indstillinger findes i Tillæg B, Sp. 1103 fg.)

Udvalgets Indstillinger sattes under Forhandling.

**Ordføreren (N. Nielsen):** Til Udvalget for Andragender har der været henvist i alt 10 Andragender. Af disse ere 4, som det vil ses af den foreliggende Betæntning, overgaaede fra Andragendevalget til andre Udvalg, der behandle Lovforslag, som staa disse Andragender nær, og hvori disse Andragender da ville finde deres Løsning. Dette gælder Andragenderne 1, 2, 3 og 6.